

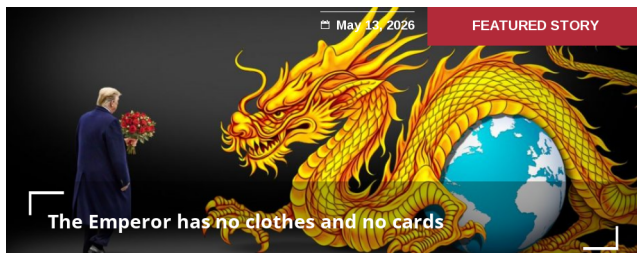
De keizer heeft geen kleren aan en heeft geen kaarten in handen

Door Frank , 13 mei 2026

De keizer heeft geen kleren aan en heeft geen kaarten in handen

Zakelijk Shanghai is niet bepaald onder de indruk van de komst van de Keizer van Barbarije.

SHANGHAI – China's machtscentrum dendert verder als een snelheidsduivel van een elektrische auto. De sfeer is elektrisch. Tijdens een zakendiner in een iconisch Kantonees restaurant geeft het bezoek van Trump aan China de conversatie tenminste een meer tastbare richting: de tegenstrijdige paden voor toekomstige generaties van het Westen naar het Oosten. Zakelijk Shanghai is niet bepaald onder de indruk van de komst van de Keizer van Barbarije. Zelfs als elke mogelijke geopolitieke variabele op het spel staat in wat wellicht de belangrijkste diplomatieke ontmoeting is van het Oorlogsjaar 2026, met mogelijke handels- en veiligheidsbeslissingen die het hele Mondiale Zuiden zullen treffen.

© Foto: SCF

Laten we beginnen met alledaagse Amerikaanse zorgen. Een meester in de Kunst van Geen Empathie, Trump heeft het spel wellicht volledig weggegeven: "Ik denk niet aan de financiële situatie van Amerikanen. Ik denk aan niemand."

En toch doet hij dat. Hij is doodsbang om een dikke lamme eend te worden na de tussentijdse verkiezingen. Dus zal hij Peking onder druk zetten om meer sojabonen te kopen – om zijn achterban in het Midden-Westen tevreden te stellen – en meer Boeings. Hij zal Peking onder druk zetten om zeldzame aardmetalen te exporteren – om het industrieel-militaire complex tevreden te stellen.

En natuurlijk zal hij maximale druk uitoefenen op Xi om Teheran te dwingen de Straat van Hormuz te openen, zodat de olieprijs dalen, de inflatie afneemt en de Fed de rente verlaagt. Hij heeft nul kaarten om deze agenda te bereiken. In de technologieoorlog heeft zijn maximale druk er alleen maar toe geleid dat China herhaaldelijk op spectaculaire wijze Amerikaanse leveranciers heeft omzeild. In de handelsoorlog heeft China zijn export ruimschoots gediversifieerd en zelfs een recordhandelsoverschot behaald.

Iran is natuurlijk de sleutel – niet in de laatste plaats door de hele wereld de schreeuwende structurele megagaten van de "onmisbare natie" te tonen. Wat zal Trump doen? Xi bedreigen omdat Iran het Chinese BeiDou-satellietsysteem gebruikt, dat feitelijk heel West-Azië heeft veranderd in een glazen huis voor Iraanse ballistische raketten?

Iran verloor nooit zijn olieconnectiviteitscorridor naar China toen de Keizer van Barbarije met de "blokkade" kwam. De stroom gaat door, via het schaduwtankernetwerk dat dicht bij de Iraanse en Pakistaanse territoriale wateren vaart, schip-tot-schip-overdrachten, verholde ladingen, en nu Chinese raffinaderijen die van Peking de opdracht hebben gekregen het sanctierisico te accepteren.

Dat is niet alleen een gevecht in thalassocratische termen, maar ook in Euraziatische landtermen – via de Euraziatische spoorcorridor, de treinen die van Xian naar Teheran rijden en vice versa. Spoorwegen halen misschien nog niet het volume van maritieme export, maar strategisch is dat absoluut cruciaal, en benadrukt het dat maritieme druk totaal anders is dan landeconomische wurgging.

Het "briljante" Amerikaanse idee om China's olievoorzieningsketen te verstikken – van Venezuela tot Hormuz – plus het sanctioneren van Chinese 'teapot'-raffinaderijen, leidde er alleen maar toe dat China, samen met Rusland, naar voren kwam als een van de belangrijkste echte bemiddelaars tijdens het (non-stop verbroken) staakt-het-vuren.

Het hele Hormuz-spel, perfect gespeeld door Iran, heeft zeer weinig invloed gehad op de Chinese invoer, net zoals het beperken van de export van Nvidia H100 en H200 om Chinese AI te "controleren" vrijwel geen enkele impact had. China negeert Nvidia immers de facto. Het DeepSeek V4-model gebruikt lokale chips. En de H200 wordt niet verkocht in China.

Xi zal Trump niet eens face-to-face hoeven te vertellen dat als hij aandringt op financiële oorlogsvoering door de financiële instellingen achter de teapot-raffinaderijen stil te leggen, Peking geen moeite zal hebben om een grootschalige

economische oorlog te voeren.

Taiwan is niet de enige overgebleven kaart. Taiwan is niet eens een kaart. Taiwan is een interne veiligheidskwestie voor Peking. Al het andere is alleen maar praatjes. Peking zou kunnen investeren in het overtuigen van Trump om de wapenverkoop van \$11 miljard aan Taiwan teniet te doen, inclusief met Aegis uitgeruste torpedojagers, F-35's, (inefficiënte) Patriot-raketten en E-2D Hawk eye-vliegtuigen voor vroegtijdige waarschuwing. Maar zelfs dat is marginaal.

Dus wat blijft er over na alle (verminderde) pracht en praal? Hooguit de huidige, vrij precaire status quo.

Het Chinese technologieoorlogsplan

Kort gezegd is Trump's spel om Xi te dwingen diplomatieke druk uit te oefenen op Iran om de voorwaarden van Barbarije voor het beëindigen van de oorlog te accepteren. Dat is om meerdere redenen volkomen onbespreekbaar.

Zelfs als dat zou gebeuren, zou Trump in ruil daarvoor "stabiele" Amerikaans-Chinese handelsbetrekkingen kunnen bieden; verlengingen van handelsbestanden; en concessies op het gebied van technologiecontroles. Xi is door geen van dit alles onder de indruk – net zoals hij, volgens Lavrov's maxime, weet dat de VS "niet in staat zijn tot overeenkomsten". Het zwaar beschadigde BRICS-merk komt misschien niet eens ter sprake in de gesprekken. China zal zijn ernstige interne uitdagingen apart aanpakken, tijdens de bijeenkomst van ministers van Buitenlandse Zaken in India, vrijwel gelijktijdig met Trump-Xi in Peking.

Xi kan ook vermoeden dat Trump's echte begeleiders – Tech Feodalisme, het Grote Bankwezen en diverse telgen van Zionisme Inc. – een opeenvolgende, systemische wereldoorlog hebben beraamd die al wordt gevoerd, van nu tot ongeveer 2040, gericht op essentiële wereldwijde infrastructuur, handel en energie, ontworpen om de oude orde te laten instorten en een echte Grote Reset te installeren, op veel winstgevendere voorwaarden.

Dat is het exacte, botte, brute tegenovergestelde van het officiële Chinese beleid, dat streeft naar het vormen van een gemeenschap met een gedeelde toekomst voor de mensheid. Xi zal geen millimeter afwijken van dit beleid, zijn eigen beleid, om het opgeblazen ego van een pathologische, psychopathische Narcist tevreden te stellen.

Xi is al geconcentreerd op het 141 pagina's tellende Vijfjarenplan, onthuld in maart, dat meer dan 50 keer naar AI verwijst; streeft naar 70% AI-penetratie in de hele Chinese economie tegen 2027; en zich verbindt aan ruimte-aarde kwantumcommunicatienetwerken, tijdlijnen voor kernfusie en hersen-computerinterfaces.

Het Vijfjarenplan verklaart ook "buitengewone maatregelen" voor zeldzame aardmetalen en halfgeleiderzelfvoorziening – het verstrakken van een toeleveringsketen zonder welke het Amerikaanse leger simpelweg vergaat. Het Chinese plan voorziet in AI die in de hele economie wordt geïmplementeerd; robotica als de industriële ruggengraat; ruimte-infrastructuur; kwantumcomputing; en totale versterking van de dominantie in de verwerking van zeldzame aardmetalen.

Noem het een de facto Chinees oorlogsplan – op het niveau van nationale veiligheidsprioriteit – in een directe confrontatie met de VS. Geloven dat Trump hier ook maar iets aan zou kunnen veranderen met een stapel loze beloften is meer dan naïef.

De geschiedenis zal worden geschreven. Wat al zeker is, is dat de idiotie om te proberen wereldwijde dominantie te behouden door de opkomende supermacht China te wurgen via een "blokkade" van Iraanse havens en de Straat van Hormuz, en heel West-Azië in vlammen te laten opgaan terwijl je je eigen economie bankroet maakt, in de top drie moet staan van de lange reeks idiotieën geproduceerd door de diep waanvoorstellingen hebbende Amerikaanse Deep State.

Pepe Escobar voor SCF